

1^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

Σχολικό Έτος: 2020 – 2021

Εργασία στο μάθημα της Λογοτεχνίας

ΘΕΜΑ : «Η ΜΑΧΗ ΣΤΟ ΜΑΝΙΑΚΙ»

Όνοματεπώνυμο μαθητή : **Βασιλάκης Νικόλαος**

Υπεύθυνη Καθηγήτρια: **Βορρίση Αθηνά**

Τμήμα: **Γ1**

Η Ελληνική επανάσταση του 1821 θεωρήθηκε όχι μόνο από τους ίδιους τους Έλληνες, αλλά και από τους ξένους ως ένα ηρωικό γεγονός απέναντι στις εγκληματικές και κατακτητικές ενέργειες των Τούρκων εναντίον της Ελλάδας.

Η **Μάχη στο Μανιάκι Μεσσηνίας** ήταν πολεμική συμπλοκή στο πλαίσιο της Επανάστασης του 1821 ανάμεσα σε Αιγύπτιους και Έλληνες και ξεκίνησε στις 20 Μαΐου 1825. Είχε νικηφόρα έκβαση για τους Αιγύπτιους του Ιμπραήμ Πασά, ενώ ο αρχηγός των Ελλήνων, Παπαφλέσσας σκοτώθηκε στη μάχη.

Οι ενισχύσεις που περίμενε ο Παπαφλέσσας δεν έφθασαν ποτέ. Οι 1.500 άνδρες του Δημήτρη Πλαπούτα έριξαν από μακριά μερικές τουφεκίες, για να δώσουν θάρρος στον Παπαφλέσσα, ενώ ο αδελφός του Νικήτας Φλέσσας με 700 άνδρες και ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης με άλλους 1.000 αγωνιστές, έμαθαν για την καταστροφή, όταν έφτασαν στο χωριό Κουτήφαρι και επέστρεψαν στις βάσεις τους. Επομένως, πολέμησαν ελάχιστοι Έλληνες (περίπου 300-500) αντιμέτωποι με τον στρατό του Ιμπραήμ Πασά που αριθμούσε σε χιλιάδες, ενώ είχαν μαζί τους και κανόνια (5000 ιππείς και πεζοί και 20 κανόνια).

Η μάχη άρχισε το πρωί της 20ης Μαΐου 1825 και κράτησε περίπου οκτώ ώρες. Ήταν μια μάχη γεμάτη αυταπάρνηση, μια μάχη δίχως αύριο, με σίγουρη την έκβαση της ήττας αλλά στέλνοντας το μήνυμα της αντίστασης, καθώς ο Ιμπραήμ χάνοντας πολλαπλάσιους στρατιώτες σε σχέση με τους λιγιστούς Έλληνες έπαψε πλέον να φαίνεται ανίκητος (σκοτώθηκαν περίπου 1500).

Σύμφωνα με την παράδοση, την οποία αναφέρουν και ορισμένοι ιστορικοί της Επανάστασης, μετά το τέλος της μάχης ο Ιμπραήμ ζήτησε από τους στρατιώτες του να αναζητήσουν και να βρουν το νεκρό σώμα του Παπαφλέσσα. Όταν εκείνοι το βρήκαν, τους διέταξε να τοποθετήσουν πάνω στο ακέφαλο πτώμα το κεφάλι και να τον στήσουν σε μια βελανιδιά που βρισκόταν εκεί. Τότε ο Ιμπραήμ θαύμασε το επιβλητικό παράστημα του νεκρού Παπαφλέσσα και είπε, κατά τον Φωτάκο:

«Πράγματι αυτός ήταν ικανός και γενναίος άνθρωπος. Καλύτερα να είχαμε άλλη τόση ζημιά, αλλά να τον πιάναμε ζωντανό».

Κατά μία λαϊκή αφήγηση τον φίλησε στο μέτωπο σε ένδειξη αναγνώρισης της γενναιότητας και του ανιδιοτελούς θάρρους του.

Το αγωνιστικό φρόνημα και ο ηρωισμός του Παπαφλέσσα αποτυπώνεται στον διάλογο, που ακολουθεί, από την ταινία «Παπαφλέσσας» της Φίνος Φιλμ του 1971 με πρωταγωνιστή τον Δημ. Παπαμιχαήλ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

[Παραμονή της μάχης αργά το βράδυ]

Παπαφλέσσας : Δεν θέλω να σε βλέπω ανήσυχο παπά-Γιώργη !

Παπά-Γιώργης : Εσύ είσαι ήσυχος;

Παπαφλέσσας : Όπως το πάρεις. Θα έρθει ο Πετρόμπεης, θα φτάσει ο Πλαπούτας, όσο για τον αδελφό μου τον Νικήτα, πες πως είναι εδώ κιόλας. Και τότε πολλά μπορούμε να ελπίζουμε.

[Έρχονται οι μαντατοφόροι εκείνων που θα βοηθούσαν. Όλοι απάντησαν ότι δεν θα έρθουν με διαφορετικές δικαιολογίες. Ο Παπαφλέσσας όμως δεν λέει την αλήθεια στους λιγοστούς άντρες του, αλλά αντίθετα τους ξεσηκώνει λέγοντας τους, ότι όπου να ναι η βοήθεια φτάνει. Ο παπα-Γιώργης όμως δεν ξεγελιέται βλέποντας το σκυθρωπό πρόσωπο του Παπαφλέσσα]

Παπά-Γιώργης : Σε εμένα μπορείς να πεις την αλήθεια.

Παπαφλέσσας : Ούτε ο Μπέης θα έρθει ούτε ο Πλαπούτας, αλλά ούτε και ο αδελφός μου ο Νικήτας, που τον είχα σίγουρο. Μάλιστα μου είπε ότι κακώς τα έβαλα με τον Ιμπραήμ, γιατί αυτός δεν είναι Δράμαλης αλλά ένας νέος Ναπολέον και έπρεπε να πιάσω τα βουνά κοντά στη Μάνη.

Παπά-Γιώργης : Δεν έχει άδικο!

Παπαφλέσσας : Στα βουνά; Για να μετράω το ασκέρι του Ιμπραήμ;

Παπά-Γιώργης : Συγχώρα με! Μα ο Ιμπραήμ, θα μας χτυπήσει με χιλιάδες στρατό και ιππικό αλλά και με κανόνια. Εμείς είμαστε τριακόσιοι όλοι και όλοι. Πιστεύεις ότι θα νικήσουμε;

Παπαφλέσσας : Πιστεύω ότι πρέπει να πέσουμε! Το δέντρο της λευτεριάς ποτίζεται με αίμα παπά-Γιώργη! Να δουν το αίμα οι Έλληνες και να σηκώσουν ξανά κεφάλι, να ψυχωθούν!

Παπά-Γιώργης : Ότι πεις.

Παπαφλέσσας : Γράψε αυτά που θα σου πω σε γράμμα για τον αδελφό μου Νικήτα και να του το πάει ο μαντατοφόρος του.
« Νικήτα σου στέλνω γράμμα για να έρθεις πιο γρήγορα και εσύ μου γράφεις κουραφέξαλα. Εγώ ορκίστηκα ότι θα πεθάνω για την πατρίδα και τούτη είναι η ώρα! Για

αυτό και πήρα το πρώτο ταμπούρι. Τούτη είναι η τελευταία μου γραφή. Να την διαβάξεις, να με θυμάσαι και να κλαις.»

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Παπαφλέσσας

Ιμπραήμ